

UZASADNIENIE

Pozwem oddanym w dniu 17 sierpnia 2012 r. w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego (...) S.A. w W. wniósł o zasądzenie od Towarzystwa (...) S.A. w W. kwoty 1.033,88 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2009 r. do dnia zapłaty, jak również o zasądzenie kosztów procesu, wraz z kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Jako podstawę powództwa wskazano roszczenie przysługujące (...) S.A. w W. z racji nie pokrycia przez Towarzystwo (...) S.A. w W. szkody wynikłej z zalania mieszkania znajdującego się w G., przy ul. (...) stanowiącego własność Z. B..

W uzasadnieniu pozwu podano, że w dniu 18 sierpnia 2009 r. doszło do zalania opisanego mieszkania, a przyczyną tego zdarzenia było nieprawidłowe zabezpieczenie dachu w czasie jego remontu prowadzonego przez Zakład Budowlano – (...) ubezpieczonego u pozwanego od odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności.

Wobec tego, iż przytoczone w pozwie okoliczności nie wzbudzały wątpliwości, co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy, Sąd w dniu 28 sierpnia 2012 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (k. 55).

Na skutek sprzeciwu pozwanego nakaz ten utracił moc. Pozwany zaskarżając powyższy nakaz w całości, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wskazał, iż strona powodowa nie udowodniła, zaistnienia szkody powstałej w wyniku zawinionego działania lub zaniechania ubezpieczającego oraz wystąpienia związku przyczynowego między powstałą szkodą a tym działaniem lub zaniechaniem.

Pozwany przyznał, że pomiędzy nim a M. P. prowadzącym Zakład Budowlano – (...) została zawarta umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z tytułu prowadzonej działalności. Podkreślił, iż w ramach umowy ubezpieczenia ponosi odpowiedzialność cywilną jedynie na zasadzie winy (art. 415 kc).

Zatem skoro powód nie wykazał przesłanek z art. 415 kc pozwany nie widzi podstaw do refundowania wypłaconego przez (...) S.A. w W. odszkodowania (k. 59 - 61).

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu (k. 88-88v)

W toku dalszego postępowania strony nie zmieniły wcześniej zajętego stanowisko w sprawie.

Na podstawie materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 12 sierpnia 2009 roku została zawarta umowa pomiędzy (...) Spółka z o.o. w G. (sprawującą zarząd nieruchomością wspólną Gen. J. H. 102) i M. P. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą Zakład Budowlano – (...) w G., na remont dachu budynku mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...).

D. ód: okoliczność niekwestionowana a dodatkowo pisemna informacja (...) Spółka z o.o. w G. k. 86

Prace wykonywane przez M. P., nie były prowadzone prawidłowo w części zabezpieczeń przed zalaniem mieszkania w czasie deszczu. Wykonawca nie przewidział możliwości wystąpienia dużych opadów przy silnym wietrze i w nieodpowiedni sposób zabezpieczył odkryte fragmenty remontowanego dachu.

W okresie kiedy M. P. dokonywał wymiany dachówki i obróbkę blacharskich dachu budynku mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...) doszło do zalania mieszkania nr (...) należącego do Z. B., usytuowanego na poddaszu opisanego budynku.

Zalanie miało miejsce 18 sierpnia 2009 r. i jego przyczyną było nienależyte zabezpieczenia dachu podczas jego remontu przez M. P.. Przebieg zdarzeń bezpośrednio poprzedzających zdarzenie wyglądał następująco:

- w dniu 16 sierpnia 2009 roku – wiatr o prędkości 12 m/sek (43,2 km/godz) spowodował uszkodzenia zabezpieczeń przed zalaniem ułożonych na dachu podczas remontu,

- w dniu 17 sierpnia 2009 roku – ulewa o sile 10 mm na 1 m² przy powiewach wiatru dochodzących do 6 m/sek (21,6 km/godz) spowodowała zalanie stropu nad lokalem nr (...); zamoczona została warstwa izolacyjna z wełny mineralnej o grubości 16 cm, która spowodowała opóźnienie przeciekania wód opadowych, co unaocznilo się w lokalu nr (...) nazajutrz, tj. 18 sierpnia 2009 roku;

- dnia 18 sierpnia 2009 roku – warunki pogodowe nadal były niekorzystne, opady deszczu były drobne, nie przekraczały 1 mm na 1 m², lecz znacznie zwiększyła się siła wiatru 17 m/sek (61,2 km/godz), co spowodowało dalsze przenikanie wód opadowych do wnętrza budynku i zalewanie lokalu mieszkalnego nr (...).

D. ód: pisemna opinia biegłego z zakresu budownictwa k. 151 – 162, ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu budownictwa k.199 - 200.

Zalaniu uległa sufit dachu od strony strychu i obydwa pokoje położone od strony ulicy. (...) nie zostały zniszczone. Konieczny był remont sufitu i ścian mieszkania Z. B..

D. ód: zeznania świadka Z. B. k. 126, pisemna opinia biegłego z zakresu budownictwa k. 151 – 162.

Koszty remontu lokalu nr (...) w cenach średnich dla miasta G. w III kwartale 2009 r. wynosiły 2527,71 zł netto czyli 2704,65 zł brutto.

D. ód: pisemna opinia biegłego z zakresu budownictwa k. 151 – 162, ustna opinia uzupełniająca biegłego z zakresu budownictwa k.199 - 200.

W dniu 24 sierpnia 2009 roku likwidator (...) S.A. A. R. sporządził opis szkody w lokalu nr (...) przy ul. (...), w którym stwierdził, że przyczyną zalania był przeciek z dachu podczas remontu dachu.

D. ód: opis szkody k. 38.

Mieszkanie poszkodowanej Z. B. było ubezpieczone w zakresie szkód majątkowych w (...) S.A. w W.. Powód wypłacił poszkodowanej w dniu 1 września 2009 r. odszkodowanie w kwocie 1033,88 zł za zniszczenia powstałe na skutek zalania. M. P. ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej przez pozwanego.

W związku z wypłatą odszkodowania powód pismem z dnia 23 września 2009 r. wystąpił z roszczeniem regresowym do pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy szkody, wzywając do refundacji wypłaconego poszkodowanemu odszkodowania w terminie 30 dni. W dniu 20 października 2009 r. wpłynęła do powoda odpowiedź pozwanego, w której odmówił wypłaty odszkodowania. W dniu 25 listopada 2009 r. powód skierował do pozwanego wezwanie przedsądowe, które pozwany otrzymał dnia 26 listopada 2009 r.

Dowód: potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego dotyczące ubezpieczenia mieszkania poszkodowanej - k.32, bankowy dowód wypłaty odszkodowania poszkodowanej - k.20, pismo przewodnie z 23.09.2009 r. wraz z wykazem szkód do refundacji – k. 28-29,30, wezwanie do zapłaty z 23.09.2009 r., pismo pozwanego z datą wpływu do (...) S.A. z 20.10.2009 r. – k.26, wezwanie przedprocesowe z dnia 25.11.2009 r. z dowodem doręczenia - k.23,25,27, pismo pozwanego z dnia 4.12.2009 r. – k. 21.

Pozwany nie uiszczył należności określonych w w/w pismach.

Mając powyższe na względzie (...) S.A. w W. wystąpił z żądaniem zapłaty dochodzonej kwoty na drogę sądową.

D. ód: okoliczność niekwestionowana a dodatkowo pozew k. 3 - 7.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów złożonych do akt sprawy oraz twierdzeń stron co do okoliczności niespornych. Dokumenty, w zasadzie w większości stanowiły kserokopie dokumentów prywatnych w rozumieniu art. 245 k.p.c., Sąd włączył je do materiału dowodowego traktując w oparciu o przepis art. 308 k.p.c. jako dowód z wizerunku dokumentów odwzorowujących oryginał. Strony nie kwestionowały zgodności tych kserokopii z oryginalnymi dokumentami. Stosownie więc do treści art. 233 § 1 k.p.c. Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je za wiarygodne i przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.

Sąd rozpoznając sprawę oparł się przede wszystkim na opiniach biegłego sądowego z zakresu budownictwa (pisemna opinia biegłego k. 151 – 162, a także ustna opinia uzupełniającej k. 199 -200). W ocenie Sądu opinie te mają charakter kompletny, całościowy, a także są rzetelne - bowiem zostały sporządzone przez biegłego sądowego, co do którego nie sposób twierdzić, iż zainteresowany był w rozstrzygnięciu na rzecz którejkolwiek ze stron postępowania. W szczególności zaś Sąd uznał za przydatne ustalenia biegłego odnoszące się do kwestii przyczyn zalania mieszkania poszkodowanej oraz wysokości szkody. W ocenie Sądu opinie biegłego sądowego zostały sporządzone przez osobę o odpowiednim doświadczeniu oraz niezbędnej wiedzy teoretycznej i praktycznej. Opinie te są jednocześnie jasne i w pełni zrozumiałe, a wnioski wyciągnięte przez biegłego i sposób rozumowania są logiczne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka Z. B. (k. 126) ponieważ znalazły one potwierdzenie w materiale dowodowym w postaci dokumentów, zostały złożone w sposób szczerzy, bez woli zatajania czegokolwiek lub przedstawienia zdarzeń w sposób stronniczy, wyraźnie korzystny dla którejkolwiek ze stron procesu, a nadto korespondowały z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na wskazanym powyżej materiale dowodowym, zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów. Zebrany materiał dowodowy jest spójny i pozwolił Sądowi na dokonanie ustaleń faktycznych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego roszczenie strony powodowej jest zasadne w całości.

Zgodnie z art. 828 § 1 k.c. „jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania”. W doktrynie wskazuje się, iż z art. 828 k.c. wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że uprawnienia regresowe przechodzą na ubezpieczyciela z mocy prawa (ex lege). Jest to tak zwana subrogacja ustawowa (cessio legis), która oznacza przejście na ubezpieczyciela wierzytelności do wysokości dokonanej zapłaty w rozumieniu art. 518 k.c., w stosunku do którego art. 828 k.c. jest przepisem szczególnym” (H. C., T. Ż. - glosa do wyroku sądu wojewódzkiego z dnia 25 lutego 1993 r., sygn. akt I Cr 68193, OSP za 1994 r. z. 2, s. 30).

Zgodnie zaś z art. 822 § 1 k.c.: „przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Merytoryczny spór pomiędzy stronami dotyczył ustalenia, czy można przypisać winę M. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą Zakład Budowlano – (...) w G. w przyczynieniu się do zalania mieszkania poszkodowanej – Z. B.. Zgodnie, bowiem z przepisem art. 822 k.c. „ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony”.

Odnosząc się do kwestii odpowiedzialności wskazać należy na zasadę ogólną wyrażoną w art. 415 k.c., zgodnie z którym kto z własnej winy wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. W tym celu konieczne jest

wykazanie bezprawności działania, do czego, zgodnie z zasadą odwróconego ciężaru dowodu wyrażoną w art. 6 k.c., zobowiązany jest powód.

Dla potwierdzenia wnoszonych przez siebie środków dowodowych strona powodowa wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego.

Ponieważ odpowiedź na kwestie związane z rozstrzygnięciem merytorycznym sprawy wymagało wiadomości specjalnych, w sprawie został dopuszczony dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa. W swoich opiniach (pisemna opinia biegłego k. 151 – 162, ustna opinia uzupełniająca biegłego k.199 - 200) biegły wskazał, że przyczyną zalania lokalu nr (...) przy ul. (...) było nienależyte zabezpieczenia dachu podczas jego remontu przez M. P.. Prace wykonywane przez M. P., nie były prowadzone prawidłowo w części zabezpieczeń przed zalaniem mieszkania w czasie deszczu. Wykonawca nie przewidział możliwości wystąpienia dużych opadów przy silnym wietrze i w nieodpowiedni sposób zabezpieczył odkryte fragmenty remontowanego dachu.

Było to bezpośrednią przyczyną zalania lokalu nr (...) w dniu 18 sierpnia 2009 r. Należy wykluczyć takie okoliczności, jak powstanie szkody wskutek nie zamknięcia okna przez poszkodowaną ze względu na usytuowanie śladów po zalaniu, widocznych jeszcze w czasie oględzin biegłego (ustna opinia uzupełniająca biegłego k.199 - 200).

Odpowiedzialność za poniesione szkody ponosi M. P., ponieważ w nieodpowiedni sposób zabezpieczył dach nad mieszkaniem pokrzywdzonej. Koszty remontu lokalu nr (...) w cenach średnich dla miasta G. w III kwartale 2009 r. wynosiły brutto 2527,71 zł tj. netto 2704,65 zł czyli przewyższały wysokość żądania pozwu w niniejszej sprawie (pisemna opinia biegłego k. 151 – 162).

Sąd uznał powyższe opinie za prawidłowe, w sposób logiczny i uporządkowany odpowiadające na postawione pytania. Wnioski końcowe biegłego zostały wyprowadzone z jasno przedstawionych i przekonujących argumentów. Sąd uznał za fundamentalne ustalenia biegłego odnoszące się do kwestii przyczyn zalania mieszkania poszkodowanej oraz wysokości szkody.

Jeżeli chodzi o wysokość żądania pozwu, powód (...) S.A. w W. mógł dochodzić wartości niższej niż wysokość kosztów remontu określonych przez biegłego, skoro wypłacił poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 1033,88 zł, a poszkodowana tego nie kwestionowała. Wysokość kwoty dochodzonej pozwem została potwierdzona dokumentami zebranymi w sprawie w postaci potwierdzenia pokrycia ubezpieczeniowego dotyczącego ubezpieczenia mieszkania poszkodowanej - k.32 i bankowego dowodu wypłaty odszkodowania poszkodowanej - k.20. Opinia biegłego potwierdziła, że żądanie to nie było zawyżone w okolicznościach niniejszej sprawy.

Z treści art. 232 k.p.c. wynika, iż obowiązek dowodzenia obciąża strony. Stosownie do art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Zachowana nadal w przywołanym przepisie możliwość dopuszczenia dowodu z urzędu stanowi jedynie wspierające uprawnienie Sądu. Może być ono wykorzystywane tylko w szczególnie wyjątkowych sytuacjach, zaś Sąd nie może zastępować stron w wypełnianiu ich procesowych obowiązków. Takie działanie Sądu z urzędu może być odbierane jako naruszenie prawa do bezstronnego Sądu i odpowiadającego mu obowiązku przestrzegania zasady równego traktowania stron (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2000 roku, sygn. akt V CKN 175/2000, OSP 2001, zesz. 7-8, poz. 116). W ocenie Sądu pozwany nie przedstawił żadnych dokumentów czy też innych dowodów, które wskazywałyby na bezzasadność dochodzonego od niego roszczenia.

Zdaniem Sądu Rejonowego, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że do zalania mieszkania znajdującego się w G. nr przy ul. (...) doszło na skutek zaniechań M. P..

Istota regulacji art. 361 § 1 k.c. pozwala na przyjęcie odpowiedzialności sprawcy szkody na podstawie art. 415 k.c. tylko za typowe, a więc normalne skutki jego zawinionych zachowań, a nie za wszelkie możliwe ich następstwa, które w ciągu zdarzeń dają się nawet połączyć w jeden łańcuch przyczynowo-skutkowy. Za adekwatne, typowe następstwo określonego zachowania można, więc uznać występowanie tylko takiego skutku, który daje się przewidzieć w zwykłym

porządku rzeczy, a więc takiego, który - przy uwzględnieniu zasad doświadczenia życiowego - jest charakterystyczny dla danej przyczyny, jako normalny rezultat określonego zachowania, w tym także zawinionego deliktu (wyrok Sądu Najwyższego z 20.05.2004 sygn. IV CK 395/03 LEX nr 182102).

Przekładając powyższe na realia niniejszej sprawy należy uznać roszczenie powoda za zasadne tak co do zasady jak i wysokości.

Sąd uwzględnił również żądanie pozwu co do należności ubocznych.

Analizując z kolei żądanie pozwu w zakresie odsetek należy zaznaczyć, iż kwestię tą reguluje art. 817 § 1 kc w zw. z art. 481 § 1 kc. Zgodnie z tymi przepisami, jeżeli nie umówiono się inaczej, ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o szkodzie, przy czym w razie gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem powoda, tj. od dnia 21 listopada 2009 r. do dnia zapłaty. Pozwany Towarzystwo (...) S.A. w W. została powiadomiona o wysokości roszczenia regresowego przez stronę powodową pismem z dnia 23 września 2009 r. które otrzymał najpóźniej w dniu 20 października 2009 r. (kiedy to do powoda wpłynęła odpowiedź pozwanego na powyższe wezwane). W związku z powyższym, trzydziestodniowy termin upłynął dnia 20 listopada 2009 r., co uzasadnia żądanie zasądzenia odsetek od dnia następnego, tj. od dnia 21 listopada 2009 r.

Mając powyższe na uwadze należało orzec jak w pkt I sentencji.

Ponieważ powód wygrał sprawę w całości zastosowanie znajduje w zakresie kosztów procesu, art. 98 k.p.c., z którego wynika że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw (zasada odpowiedzialności za wynik procesu). Zwrot tych kosztów przysługuje powodowi albowiem jego pełnomocnik procesowy będący radcą prawnym zgłosił żądanie ich zasądzenia (art. 109 k.p.c.).

Zatem w punkcie II wyroku Sąd według zasady wyrażonej w art. 98 kpc w zw. z art. 108 § 1 kpc obciążył pozwanego w całości kosztami postępowania, pozostawiając szczegółowe wyliczenie w tym przedmiocie referendarzowi sądowemu, w tym ściągnięcie w razie potrzeby brakujących kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w W..

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikom stron.